

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lipca 2010 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie VI Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SA – Agata Zając
Sędzia SA – Ewa Zalewska
Sędzia SO (del.) – Irena Piotrowska (spr.)
Protokolant: – sekr. sądowy Ewelina Murawska

po rozpoznaniu w dniu 28 lipca 2010 r. w Warszawie
na rozprawie

sprawy z powództwa T D i W D

przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki

z udziałem zainteresowanego R P S.A. w W

o nieuzasadnione wstrzymanie dostaw energii elektrycznej

na skutek apelacji powoda W D

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i
Konsumentów

z dnia 7 stycznia 2008 r.

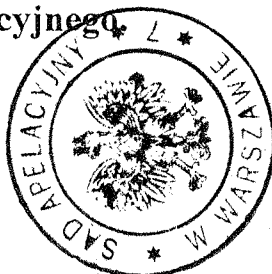
sygn. akt XVII AmE 105/07

I oddała apelację,

II zasądza od W D na rzecz R P S.A. w

W kwotę 460 (czterysta sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu

kosztów postępowania kasacyjnego.

Na oryginalne właściwe podpisy.
Za zgodność z oryginałem stwierdzam
Sekretarz Sądowy

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 14 marca 2007r. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki stwierdził , że wstrzymanie dostaw energii elektrycznej przez S S.A.(obecnie R P S.A.) w dniu 20 kwietnia 2006r. do nieruchomości należącej do powodów T D i W D nie było nieuzasadnione.

Powodowie odwołali się od powyższej decyzji Prezesa URE.

Wyrokiem z dnia 7 stycznia 2008r.Sąd Okręgowy – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie oddalił odwołanie.

Apelację od tego wyroku wniósł powód W D , zaskarżając wyrok w całości i podnosząc następujące zarzuty :

- 1) naruszenia art.233§1 k.p.c. polegające na przekroczeniu granic swobodnej oceny dowodów,
- 2) obrazy przepisu art.6 ust.3 ustawy- Prawo energetyczne poprzez błędne przyjęcie , że uprawnienia do wstrzymania dostarczania energii elektrycznej nie jest uzależnione od obowiązku przeprowadzenia kontroli w sposób zgodny z art.6 ust.1 i 2 tej ustawy,
- 3) nierozpoznanie istoty sprawy poprzez zaniechanie rozważenia zarzutów skarżących podniesionych w odwołaniu.

Wskazując na powyższe zarzuty powód wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji, a w e n t u a l n i e o zmianę zaskarżonego wyroku przez orzeczenie, że wstrzymanie dostaw energii elektrycznej do nieruchomości położonej w W przy ul. B nr przez S S.A. w dniu 20 kwietnia 2006r. było nieuzasadnione.

Sąd Apelacyjny w Warszawie wyrokiem z dnia 14 listopada 2008r. zmienił zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego-Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w ten sposób, że zmienił decyzję Prezesa URE z dnia 14 marca 2007r. i stwierdził, że wstrzymanie w dniu 20 kwietnia 2006r. przez S S.A. dostarczania energii elektrycznej do nieruchomości powodów było nieuzasadnione.

Sąd ten przyjął, że podstawą wstrzymania dostarczania energii elektrycznej był przepis art.6 ust.3a Prawa energetycznego – zadłużenie z tytułu nieziszczenia przez powodów w terminie należności za pobrana energię elektryczną.

Wstrzymanie dostaw energii elektrycznej na powyższej podstawie było nieuzasadnione gdyż zdaniem Sądu drugiej instancji przedsiębiorstwo nie dochowało obowiązku pisemnego pouczenia o zamiarze wypowiedzenia umowy i wyznaczenia dodatkowego terminu do zapłaty zaległych należności, o którym mowa w art.6 ust.3a Prawa energetycznego.

Oceniając zasadność wstrzymania powodów w dniu 20 kwietnia 2006r. dostaw energii elektrycznej na podstawie art.6 ust.3 pkt.1 Prawa energetycznego Sąd Apelacyjny uznał, że wstrzymanie dostaw energii na podstawie tego przepisu może nastąpić wyłącznie na skutek stwierdzenia okoliczności, o których mowa w tym przepisie (instalacja znajdująca się u odbiorcy stwarza bezpośrednie zagrożenia dla życia, zdrowia albo środowiska) w wyniku kontroli przeprowadzonej z zachowaniem wymogów formalnych, które określa rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 11 sierpnia 2000 w sprawie

przeprowadzania kontroli przez przedsiębiorstwa energetyczne (Dz. U. Nr 75, poz.866), a zainteresowany nie przeprowadził takiej kontroli w dniu 20 kwietnia 2006r.

Od powyższego wyroku skargę kasacyjną złożył zainteresowany R P S.A. w W wnosząc o uchylenie zaskarżonego wyroku i orzeczenie co do istoty sprawy przez oddalenie apelacji powoda w całości; ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu w Warszawie do ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia o kosztach postępowania.

Skargę kasacyjną oparto na podstawie naruszenia przepisów prawa materialnego, w ramach której zarzucono:

- 1) błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie art.6 ust.3 w związku z art.6 ust.2 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997r. Prawo energetyczne(Dz. U. z 2006r., Nr 75, poz. 866);
- 2) błędną wykładnię art.6 ust.3 Prawa energetycznego w związku z art.424 k.c.

Wyrokiem z dnia 4 grudnia 2009r. Sąd Najwyższy uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę Sądowi Apelacyjnemu w Warszawie do ponownego rozpoznania i orzeczenia o kosztach postępowania apelacyjnego. Sąd Najwyższy wskazał , że Sąd Apelacyjny swą oceną prawną nie objął w odpowiedni sposób okoliczności faktycznych kluczowych dla oceny decyzji Prezesa URE i wyroku Sądu pierwszej instancji.

Podniesiono , że jeżeli w trakcie czynności , podjętych chociażby w innym celu, przedstawiciele przedsiębiorstwa energetycznego stwierdzają wady instalacji elektrycznej odbiorcy, wady istotne z punktu widzenia bezpieczeństwa bo stwarzające zagrożenie (pożarem) dla życia i zdrowia, to ten stan rzeczy, stan zagrożenia nie może być zignorowany.

W ocenie Sądu Najwyższego art.6 ust.3 pkt.1 Prawa energetycznego powinien

zostać poddany odpowiedniej analizie w powiązaniu z art.8 ust.1 tej ustawy określającym kompetencje Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki do rozstrzygnięcia sporu dotyczącego wstrzymania dostarczania energii.

Sąd Najwyższy wskazał, że o tym czy wstrzymanie dostawy energii było uzasadnione decyduje to, czy miała miejsce sytuacja, która stwarzała bezpośrednie zagrożenie dla życia, zdrowia lub środowiska, a wynikającego z kontroli stwierdzenia, że instalacja znajdująca się u odbiorcy stwarza bezpośrednie zagrożenie dla życia zdrowia albo środowiska nie dyskwalifikują wszystkie uchybienia proceduralne, ale tylko takie, które niweczą wiarygodność tego stwierdzenia.

Rozpoznając ponownie apelację powoda Sąd Apelacyjny ustalił i zważył, co następuje :

Apelacja powoda nie jest zasadna i dlatego nie mogła odnieść skutku.

W ocenie Sądu Apelacyjnego podniesiony w apelacji zarzut naruszenia art.233§1 k.p.c. polegający na przekroczeniu zasad swobodnej oceny dowodów nie jest zasadny.

Wbrew twierdzeniom strony skarżącej ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd pierwszej instancji są prawidłowe.

Sąd Apelacyjny zwraca uwagę, że dla skuteczności zarzutu naruszenia art.233§1 k.p.c. nie wystarcza stwierdzenie o wadliwości dokonanych ustaleń faktycznych, odwołujące się do stanu faktycznego, który w przekonaniu skarżącego odpowiada rzeczywistości. Wymagane jest wykazanie, że Sąd uchybił zasadom logicznego rozumowania lub doświadczenia.

Nie jest wystarczające przekonania strony o innej niż przyjął Sąd doniosłości poszczególnych dowodów i ich odmiennej ocenie niż ocena Sądu.

W ocenie Sądu Apelacyjnego ustalony przez Sąd Okręgowy przebieg wydarzeń w dniu 20 kwietnia 2006r. nie nasuwa wątpliwości.

W niniejszej sprawie kluczowe znaczenie dla rozstrzygnięcia sporu ma ocena prawna okoliczności faktycznych odnoszących się do przeprowadzonej w dniu 20 kwietnia 2006r. przez pracowników zainteresowanego czynności kontrolnych instalacji odbiorczej znajdującej się na nieruchomości powodów.

Kontrola ta odbywała się na podstawie art.6 ust.1 i 2 ustawy Prawo energetyczne i związana była z realizacją zlecenia wstrzymania dostaw energii elektrycznej z uwagi na zadłużenie odbiorców.

Na dzień wstrzymania dopływu energii elektrycznej zadłużenie wynosiło 2.431,91 zł. Z protokołu kontroli KT nr 15/06 przeprowadzonej w dniu 20 kwietnia 2006r. przez pracowników S S.A. na nieruchomości powodów wynika, że w czasie kontroli dokonano oględzin zabezpieczeń, WLZ oraz licznika. Ze względu na zadłużenie oraz zagrożenie p. pożarowe zdjęto licznik i wydano stosowne zalecenia dotyczące przechowywania i ponownej, prawidłowej instalacji układu pomiarowo-rozliczeniowego.

Tego samego dnia odnotowano wpłatę zaległych należności oraz wniesiona została opłata za wznowienie dopływu energii elektrycznej.

Sąd Apelacyjny zważył, że stosownie do treści art.6 ust.3a przedsiębiorstwo energetyczne może wstrzymać dostarczanie paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła w przypadku, gdy odbiorca zwleka z zapłatą za pobrane paliwo gazowe, energię elektryczną lub ciepło albo świadczone usługi co najmniej miesiąc po upływie terminu płatności, pomimo uprzedniego powiadomienia na piśmie o zamiarze wypowiedzenia umowy i wyznaczenia dodatkowego, dwutygodniowego terminu do zapłaty zaległych i bieżących płatności. Jak wynika z okoliczności ustalonych w toku postępowania administracyjnego przeprowadzonego przez Prezesa URE, zainteresowany S S.A. nie udokumentował, że zachowana została procedura określona w powołanym wyżej przepisie ustawy – Prawo energetyczne.

Nie zostało wykazane, że odbiorca został pouczony o treści art.6 ust.3a tej ustawy, uzyskał informację o upływie miesięcznego terminu zwłoki w realizacji płatności za dostarczoną mu energię elektryczną, wyznaczono mu dodatkowy, dwutygodniowy termin do zapłaty zaległych i bieżących należności, został uprzedzony o skutkach nieuregulowania tych należności, tj. o możliwości wstrzymania dostawy po upływie wskazanego terminu i o zamiarze wypowiedzenia umowy. Nie zachodziły zatem określone w art.6 ust.3a ustawy – Prawo energetyczne przesłanki do wstrzymania energii elektrycznej.

Mimo to Prezes URE uznał w zaskarżonej decyzji, że wstrzymanie w dniu 20 kwietnia 2006r. dostarczania energii elektrycznej do nieruchomości położonej w W przy ul. B, przez S S.A. nie było nieuzasadnione.

Jako podstawę prawną wstrzymania dostarczania energii elektrycznej do nieruchomości powodów w dniu 20 kwietnia 2006r. wskazano art.6 ust.3 pkt.1 ustawy – Prawo energetyczne. Podkreślając, że wyniki przeprowadzonej w dniu 20 kwietnia 2006r. kontroli wykazały, że instalacja znajdująca się u odbiorcy stwarzała zagrożenie przeciwpożarowe, a zatem stan bezpośredniego zagrożenia dla życia, zdrowia albo środowiska, o którym mowa w art.6 ust.3 pkt.1 Prawa energetycznego.

Sąd Apelacyjny zważa, że dla oceny zasadności zawartego w apelacji zarzutu obrazy art.6 ust.3 ustawy Prawo energetyczne należy dokonać wykładni art.6 ust.3 pkt.1 w powiązaniu z art.8 ust.1 tej ustawy.

Zgodnie z treścią art.8 ust.1 ustawy- Prawo energetyczne w sprawach spornych dotyczących odmowy zawarcia umowy o przyłączenie do sieci, umowy sprzedaży, umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji paliw lub energii, umowy o świadczenie usług transportu gazu ziemnego, umowy o świadczenie usługi magazynowania paliw gazowych, umowy, o której mowa w art.4c ust.3, umowy o świadczenie usługi skraplania gazu ziemnego oraz umowy kompleksowej, a także w przypadku nieuzasadnionego wstrzymania

dostarczania paliw gazowych lub energii albo odmowy dostępu do internetowej platformy handlowej rozstrzyga Prezes Urzędu Regulacji Energetyki ,
na wniosek strony.

Zaskarżona decyzja Prezesa URE została wydana w tym trybie w zakresie kompetencji określonych w art.8 ust.1 ustawy – prawo energetyczne.

Decyzja ta dotyczyła nieuzasadnionego wstrzymania dostarczania energii elektrycznej z powodu wadliwości instalacji odbiorcy stwarzającej zagrożenie dla życia i zdrowia odbiorcy.

W ocenie Sądu Apelacyjnego fakt , że stan takiego zagrożenia występował na nieruchomości powodów wynika z dokumentacji zgromadzonej w trakcie postępowania administracyjnego toczącego się przed Prezesem URE.

Treść protokołu kontroli instalacji przeprowadzonej w dniu 20 kwietnia 2006r. , zgromadzona dokumentacja fotograficzna obrazująca stan licznika i instalacji elektrycznej na nieruchomości powodów oraz oświadczenia stron złożone w toku postępowania administracyjnego w dostateczny sposób obrazują stan techniczny instalacji odbiorczej na nieruchomości powodów.

Dodatkowo należy zwrócić uwagę , że w dniu 8 grudnia 2006r.przeprowadzona została kolejna kontrola (zlecenie nr 1153/2006) przez upoważnionych przedstawicieli S S.A. na nieruchomości powodów.

W czasie tej kontroli stwierdzono nielegalny pobór energii z całkowitym pominięciem licznika. Odłączono zasilanie budynku , zdemontowano licznik, zrobiono zdjęcia(k.94-108 akt adm.). Po tej kontroli odbyła się w Oddziale Centralnym Urzędu Regulacji Energetyki w dniu 11 grudnia 2006r rozmowa pomiędzy T i W D a Przedstawicielami Urzędu dotyczące podłączenia zasilania. Państwa D oświadczyli , że zakupili licznik do poboru energii oraz , że gotowi są partycypować w kosztach związanych z modernizacją instalacji odbiorczej.(k.81 akt. adm.).

Do chwili obecnej zasilanie nie zostało podłączone z uwagi na brak odpowiednich warunków technicznych instalacji elektrycznej u powodów.

W tym stanie rzeczy, w ocenie Sądu Apelacyjnego, uzasadnione jest stwierdzenie, że przedsiębiorstwo energetyczne uprawnione było do wstrzymania dostawy energii w dniu 20 kwietnia 2006r. aby zapobiec zagrożeniu życia i zdrowia na podstawie art.6 ust.3 pkt.1 ustawy – Prawo energetyczne.

Zawarte w apelacji zarzuty wskazujące na proceduralne wadliwości postępowania kontrolnego nie mogą zniweczyć wyniku kontroli, który jednoznacznie wskazywał na bezpośrednie zagrożenie dla życia, zdrowia lub środowiska i wymagał odpowiedniej reakcji ze strony przedsiębiorstwa energetycznego.

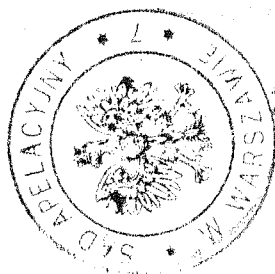
Sąd Apelacyjny zważa, że treść art.6 ust.3 pkt.1 w związku z art.8 ust.1 Prawa energetycznego wskazuje na silne powiązanie kompetencji Prezesa URE do rozstrzygnięcia sporu dotyczącego wstrzymania energii z oceną konkretnej sytuacji faktycznej i z rozstrzygnięciem w tych okolicznościach faktycznych, dotyczącym ochrony życia i zdrowia.

Mając to wszystko na uwadze, Sąd Apelacyjny uznał, że zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego-Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w jako zgodny z prawem musiał się ostać.

Apelacja powoda z braku uzasadnionych podstaw nie mogła odnieść skutku.

W świetle powyższego na podstawie art.385 k.p.c. orzeczono, jak na wstępie.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art.98 k.p.c. w związku z art.108§1 k.p.c.

Na oryginalne właściwe podpisy.
Za zgodność z oryginałem stwierdzam
Sekretarz Sądowy